

loddens dividender fra konkursboer osv., bliver unddraget betaling af så mange penge, som tilfældet skulle være. Men vi støtter det naturligtvis fuldt ud.

De kuratorer må påtage sig den opgave at lave sådan en liste over, hvem der har modtaget dividender. Og skulle det gå hen og indbringe statskassen en kvart mia. kr. eller mere, så er det penge, som naturligt skulle have været dér, for hvis ikke den pågældende virksomhed var gået konkurs, og hvis tingene havde fortsat, ja, så var man jo kommet til at betale skat af pengene alligevel. Så ud fra de betragtninger støtter vi forslaget et hundrede procent.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg er utrolig glad for den reaktion fra samtlige partier og den positive modtagelse af det her forslag. Ud over at jeg selvfølgelig er glad for at få et forslag som det her vedtaget med et bredt flertal, så er det også et signal til det omgivende samfund om, at meget kan vi diskutere, og mange ting kan vi være uenige om, men vi er faktisk meget bredt her i Folketinget enige om, at misbrug vil vi ikke acceptere. Og det er et signal, som jeg er meget glad for at kunne konstatere, at den her førstebehandling har givet fuldstændig entydigt fra et enigt Folketing.

Så en lille misforståelse fra både hr. Frank Aaen og hr. Kim Behnke, i hvert fald kunne det lyde sådan, om, at det alene er forslaget om indberetning for kuratorerne, der giver provenuet. Provenuet i lovforslaget er et samlet resultat af de otte initiativer, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget. De otte initiativer kræver kun lovgivning på det her ene punkt, men når vi har omtalt alle otte initiativer, er det, fordi der også er nogle af de andre initiativer, som i øvrigt også for en dels vedkommende ligger i andre ministerier, der kræver nogle bevillinger for at kunne føres ud i livet. Og forudsætningen for, at vi kan skaffe den hjemmel, der skal til, ja, den er medtaget i det her lovforslag. Samtidig synes vi, det har været rigtigt, selv om de syv af initiativerne kunne gennemføres administrativt, at Folketinget så igennem det her forslag får mulighed for både at kommentere og også, hvis der er spørgsmål i forbindelse med udvalgsbehandlingen, at kunne se, at det er i sammenhæng.

Med hensyn til spørgsmålet, som hr. Kim Behnke stillede omkring provenu, fremgår det jo allerede af lovforslagets bemærkninger, at skøn af den her karakter i sagens natur er gan-

ske usikre, og at det derfor vil være en umulighed at pensle ud punkt for punkt, at så meget får vi ind i kroner og øre på det enkelte punkt. Men vi har forsøgt ud fra det udvalgsarbejde, der ligger forud for det her, som er ganske omfattende med deltagelse af en lang række ministerier, at sige, at så er det det bedste skøn, men også det bedste skøn, som vi siger i bemærkningerne, der knytter sig en betydelig usikkerhed til og ikke mindst en betydelig usikkerhed om, hvorvidt pengene falder i år 1 eller år 2, og hvordan det præcist udvikler sig. Så med hensyn til den usikkerhed, der er nævnt – der er opført 250 mio. kr. stigende til 400 mio. kr. på længere sigt – må vi sige, at det er en betydelig usikkerhed, der knytter sig til tallene. Men det er det bedste skøn, vi har kunnet give Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 123: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Variabel forrentning ved ikke rettidig betaling og ansættelsesændringer, rente ved indbetaling af foreløbig skat efter indkomstårets udløb samt ændring af procenttillæg og procentgodtgørelse for personer og selskaber m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 3/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Dette lovforslag ændrer reglerne for frivillig indbetaling af foreløbig skat efter indkomstårets

udløb. Borgerne får en længere frist til at indbetale restskat, idet indbetalingerne nu kan vente til den 15. marts mod nu, hvor det er den 15. februar. Det skulle jo så gerne betyde, at borgerne får en bedre mulighed for at vurdere, om der skal indbetales restskat, og jeg er også helt sikker på af de tilkendegivelser, der har været, at det vil blive virkningen af dette lovforslag.

Samtidig får borgerne mulighed for at indbetale større beløb, op til 40.000 kr., i restskat frem til den 1. juli mod nu 25.000 kr., og endvidere sker der så det, at den rentefri kredit fjernes ved indbetalinger over 40.000. kr.

Det her forslag skulle så gerne samlet bidrage til at bringe forskudsregistreringen og den løbende skattebetaling i bedre overensstemmelse med den faktiske skat, men det er vel rent faktisk også meningen, når vi nu har opkrævning af skat via kildeskatten.

Det ser ud til, at der åbenbart har været skatteydere, der har indbetalt store engangsbeløb inden den 15. februar. Det skulle vi gerne med det her lovforslag undgå. Med lovforslaget er det jo altså fortsat fordelagtigt at foretage frivillige indbetalinger, idet det jo er sådan, at restskat tillægges et rentetillæg på 7 pct., og ligeledes pålægges selskaber et restskattetillæg ved indbetaling den 1. november efter et indkomstårs afslutning.

I Socialdemokratiet kan vi tilslutte os lovforslaget.

Der har her været en debat om de forskellige lovforslag, om at vi opkræver ekstra skatter. Jeg vil godt pege på – og nu kigger jeg i Økonomisk Oversigt, som jeg netop har fået – at skattetrykket rent faktisk falder fra 1999 til 2000. Det falder fra 50,8 til 50 pct. Og lad mig også pege på, at i 1993 havde vi rent faktisk et højere skattetryk, 50,7 pct., end vi får her i år 2000.

Det er altså ikke sådan, at disse beskedne justeringer, vi har talt om, har den kolossalt store virkning, som vi gang på gang har hørt her fra talerstolen, og hvis vi ser på den samlede virkning af de forslag, der behandles, så tror jeg, at de fylder ca. halvt så meget som de opstramninger, vi har foretaget på finansloven dels i 1997 og dels i 1999.

Kristian Jensen (V):

Dette her er jo både et ganske spændende og interessant lovforslag at læse igennem. Jeg tror, at for hver gennemlæsning, jeg har haft, har jeg fundet en ny krølle, men jeg skal ikke gå ind på

dem alle sammen her. Jeg skal bare nævne et par stykker.

Fra Venstres side synes vi, det er positivt, at der sker en hævnning af beløbsgrænsen til 40.000. kr. Vi synes ligeledes, det er positivt, at man rykker grænsen fra den 15. februar til den 15. marts. Men dermed er det positive også sagt for lovforslagets vedkommende.

På den negative side tæller, at man sænker godtgørelsen for overskydende skat fra 3 til 2 pct., uden at man samtidig sænker den strafrente, der er, hvis man har indbetalt for lidt skat. Den vedbliver at være 7 pct.

Ligeledes kan vi se, at der for selskaber er en mindre nedsættelse af strafrenten end nedsættelse af renten for godtgørelse af overskydende skat. Den falder fra 6 til 4 pct., mens strafrenten kun falder fra 11,5 til 10 pct. Man øger altså rentemarginalen her, og hvis det havde været et pengeinstitut, der havde gjort det, ville det have fået rasende kunder på halsen.

Som altid, når det er skatteministeren, der står som forslagsstiller, sikres der et provenu til staten. Provenu til staten er jo som bekendt penge op af lommen på borgerne, og det er Venstre heller ikke alt for tilfredse med i dette tilfælde.

Vi kan ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Som bekendt bliver vi trukket i skat hver eneste måned, vi, der er lønmodtagere, men der er jo nogle, der har mange andre former for indkomst, og som dermed kan skyde skatteindbetalingen.

Der vil jeg spørge Venstres ordfører: Hvis det nu er sådan, at man kan se, at det i nogle kommuner er sådan, at skatteydere konsekvent udskyder skyldig skat f.eks. for 1 mio. kr. om året, konsekvent år efter år udskyder skat for 1 mio. kr. hvert år og på den måde skaffer sig en gratis kassekredit, vil Venstre så være indstillet på at kigge på det og måske lave reglerne om, så man ikke på den måde bare vilkårligt kan trække sin skattebetaling, for det kan lønmodtagere jo som sagt ikke?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Venstre føler, at det er vigtigt for vores skattesystem, at vi har en samtidighed i skattesystemet, og derfor vil vi selvfølgelig, hvis hr. Frank

Aaen har konkrete forslag til ændring af det, kigge positivt på det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen så synes jeg måske, hr. Kristian Jensen skulle have indtaget en anden holdning i forhold til lovforslaget.

I Herning Kommune, hvor hr. Kristian Jensen kommer fra, er der 77 skatteydere, der hver i gennemsnit indbetaler 232.000 kr., efter at skatteåret er udløbet. Det kunne jo tyde på, at man ved det her lovforslag kunne ændre på den tilstand, og det synes jeg hr. Kristian Jensen skulle bidrage til ved at tilkendegive, at Venstre støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare takke for tilsagnet og sige, at står det til troende, og det går jeg selvfølgelig ud fra, så vil Venstre ende med at stemme for det her lovforslag er jeg sikker på. Men for at vi kan få det belyst, vil jeg allerede nu bede om, at skatteministeren vil oversende os et regnestykke, der viser lidt om, hvor store beløb det ærligt talt drejer sig om, herunder hvor store beløb det f.eks. drejer sig om i de nordsjællandske kommuner, hvor jeg allerede har set tal, hvor vi runder millionen, ikke for enkelte borgere, men for alle borgere i kommunen som helhed, der betaler restskat, og hvor gennemsnittet er over en million.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

For det første er det således, at det her lovforslag ikke blot går ud på at fremskynde de indbetalinger. Det er også en række ændringer af de procentsatser, som vi var inde på, hvor vi føler, at det er en sænkelse af en godtgørelse uden en tilsvarende sænkelse af den strafrente, der er, også for de personer, der måske utilsigtet er kommet til at skyldte i skat.

En anden grund til, at Venstre ikke føler trang til at støtte netop det lovforslag, der ligger her, er jo, at det er en del af en finanslovaftale, og dermed har Venstre ikke været med til at bruge det provenu, der indkommer. Derfor har vi ikke ønske om at støtte det, som det ligger her.

Når hr. Frank Aaen siger, at hvis man er enig i intentionerne, skal man naturligvis også støtte det, der foreligger her, så er det jo således, at

selv om man kan være enig om intentionerne, kan man tit og ofte være uenig om midlerne. Det gælder muligvis også i dette tilfælde.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu får vi jo så givetvis fra skatteministeren en oversigt over disse indbetalinger efter skatteårets udløb, men det ser jo ikke helt tilfældigt ud, når der i kommune efter kommune er en række skatteydere, der indbetaler disse meget, meget store beløb. Det synes jeg rent faktisk hr. Kristian Jensen skulle bidrage til at få stoppet, og det er faktisk også det, hr. Kristian Jensen kunne gøre ved at støtte det lovforslag her.

Flemming Hansen (KF):

Det er jo lidt ærgerligt, at det er sidste gang i dag, man skal være ordfører, men der er jo ikke noget at gøre ved det!

Vi synes, det er et interessant lovforslag, som flere har sagt, og der er ingen grund til at gennemgå elementerne i det. Så er der jo noget, man kan være begejstret for, noget, som man synes er fornuftigt og godt, og noget, man er mindre begejstret for.

Man kan også sige, at der er tale om en rentetilpasning, som vi har oplevet det også på andre områder, der nævnes direkte i ministerens skriftlige fremsættelse L 19. Jeg vil ikke tage stilling til nu, hvordan vi vil stille os, men jeg er lidt mere positiv over for det, end jeg forfatter Venstre er, så jeg vil ikke udelukke, at det ender med, at Det Konservative Folkeparti undlader at stemme til lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Jeg forstod på hr. Flemming Hansen, at han nærmest syntes, at det var lidt trist, at vi nu skulle slutte for i dag. Jeg vil sige til hr. Flemming Hansen, at jeg havde mit første ordførerskab i dag lidt før kl. 14, og af de 16 sager, vi har behandlet, hvor der har været debat i dag, har jeg haft de 13. Jeg synes sådan set, jeg har gjort mit indtil videre, og derfor vil jeg nøjes med at sige, at det her forslag betragter vi som ganske pragmatisk.

Det er ikke ideologisk, og alligevel kan det igen lykkes for Venstre at få noget sådant puttet ind i det, fordi pengene skal blive hos borgerne.

Der er i virkeligheden ikke tale om, at det er en skat. Det er noget med, at nogle låner nogle penge af staten eller betaler for sent eller kommer til at betale for tidligt og så tjener nogle

penge. Det er simpelt hen et spørgsmål om ganske praktiske ting – altså hvad der er rimeligt og ikke rimeligt – og alligevel ender det med, at Venstre kan finde det ideologiske skyts frem, nemlig at pengene skal blive i borgernes lommer.

Så var der alligevel noget fornuft til sidst hos hr. Kristian Jensen i retning af, at Venstre ikke havde været med til at bruge pengene, og derfor ville man ikke opkræve dem. Det er jo et godt synspunkt: Bruger man pengene, skal man også betale for tingene, og omvendt. Det er også et synspunkt, der har været gældende for nogle partier under hele finanslovsforløbet. Det, vi tager ind, vil vi også være med til at give ud. Der er en ansvarssammenhæng i den forbindelse, og det er sådan set meget dejligt, at hr. Kristian Jensen nu også har denne forståelse, for så er vi da enige om noget.

Klaus Kjær (DF):

Forslaget vedrører ændringer i forbindelse med restskat og overskydende skat på tre punkter.

For det første foreslås det, at den maksimale rentefri indbetaling af restskat pr. 1. juli forhøjes fra 25.000 kr. til 40.000 kr., og hvis man ønsker at indbetale mere end 40.000 kr., skal indbetaling af den del, der overstiger 40.000 kr., ske senest den 15. marts. Der er således tale om, at man udskyder den frivillige indbetaling af dette beløb 1 måned, og det er i sig selv positivt. Men til gengæld foreslås der et rentetillæg på 2 pct., når de samlede indbetalinger efter indkomstårets udløb overstiger 40.000 kr.

For det andet foreslås der en nedsættelse af procentgodtgørelsen vedrørende overskydende skat for personer fra 3 pct. til 2 pct. og for selskaber fra 6 pct. til 4 pct. og en nedsættelse af restskattetillægget for selskaber fra 11,75 pct. til 10 pct. Samtidig foreslås man tillægget ved frivillig indbetaling af acontoskat for selskaber ændret fra 1,5 pct. til 1 pct.

Endelig foreslås der indført en variabel forrentning ved ikke rettidig betaling ved ansættelsesændringer og ved ansættelsesændringer på person- og selskabsskatteområdet.

Fremrykningen af frivillige indbetalinger skønnes at medføre et engangsprovenu på skønsmæssigt ½ mia. kr. i år 2000, og herefter skønnes forslaget at medføre et provenu for staten på 240 mio. kr. årligt.

Lovforslaget, der indgår i aftalen om finansloven mellem regering, SF, CD og Enhedslisten, kan næppe støttes af Dansk Folkeparti.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal på CD's vegne tilkendegive, at vi støtter forslaget. Vi er med i aftalen, og det er som sagt et led i finansloven, så alt i alt et positivt tilsagn.

Morten Helveg Petersen (RV):

Fristen for indbetaling af restskat udskydes, og samtidig forhøjes loftet for skattefri indbetaling. Så er det vel rimeligt nok, at hammeren til gengæld falder, såfremt man ikke overholder disse, skal vi sige, lidt lempelige vilkår. Det synes vi er helt fornuftigt. Der er både det sure og det søde i forslaget, samtidig med at der er et provenu til statskassen til gavn for finansloven.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Som det er fremgået af mine tidligere bemærkninger, er vi tilhængere af, at man i højere grad prøver at tilstræbe, at skatten betales på samme tid, som indkomsten modtages, som det er det normale i Danmark.

Det eneste, der bekymrer os ved lovforslaget – som vi har haft meget kort tid til at se på, fra vi havde aftalt principperne, til vi så det endelige forslag – er, om det er effektivt nok. Derfor vil vi lige tage en enkelt vending under udvalgsarbejdet for at se, om det er stramt nok til at sikre, at der ikke fortsat kan spekuleres i, at man kan have en stor skat, som man kan flytte rundt med.

Jeg går ud fra, at vi finder en løsning – enten er forslaget godt nok, eller også bliver vi enige om at lave det lidt om. Men vi støtter i hvert fald intentionen, og vi vil også til sin tid stemme for det.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vi er ikke med i nogen aftale, som forpligter os til at have en bestemt holdning til dette forslag; men sådan som forslaget foreligger, har jeg ganske megen sympati for det.

Jeg synes, det er rimeligt med fremrykningen af fristen for indbetaling fra midt i februar til midt i marts, for midt i februar er for tidligt af mange praktiske grunde. Jeg synes også, det er fornuftigt, at man foretager en opjustering af beløbet fra 25.000 kr. til 40.000 kr.

Der er ikke symmetri i nedsættelsen af renten, men jeg forstår, at der bag tankegangen her ligger et ønske om yderligere at forhindre, at man spekulerer i at prøve at få en – nogle kaldte den gratis – kassekredit. Vi kan formulere det

forskelligt, men jeg har faktisk sympati for den tankegang, der ligger bag.

Jeg vil lige yderligere regne lidt på, om balancen er helt rigtig. Men mit udgangspunkt er som sagt positivt, og jeg regner med, vi stemmer for forslaget.

Kim Behnke (FRI):

Kigger man på teknikken i dette lovforslag, er det overvejende positivt. Vi støtter naturligvis, at datoen bliver flyttet fra den 15. februar til den 15. marts, og vi støtter naturligvis også ændringen af det maksimale rentefri fradrag ved indbetaling fra 25.000 kr. til 40.000 kr.

Kigger man så på den del af forslaget, der drejer sig om renterne, troede jeg egentlig, Folketinget og skatteministeren havde en aftale om, at det er en dårlig idé at have absolutte rentesatser stående i en lovtekst. Det er bedre at have en refererende, og det har ministeren jo også præsenteret et lovforslag om. Jeg synes, teknikken i det forslag måske var lidt omfattende. Man kunne have valgt en reference til f.eks. diskontoen, men ikke desto mindre var det til obligationsrenten, så man ved jo godt i ministeriet, hvordan man skal gøre det.

Går vi ind og ser på det, det drejer sig om, ændres renten for overskydende personskat fra 3 pct. til 2 pct. Det er indlysende fornuftigt at gøre det, for kigger vi på den markedsrente, der er i øjeblikket, kan folk jo mere eller mindre bruge skattevæsenet som bank og sætte penge ind dér og få dem bedre forrentet end nede i deres pengeinstitut, hvor de kun kan få 1/8 pct. i rente. Men situationen kan jo ændre sig om 2 år eller om 5 år, så markedsrenten enten er højere eller lavere end den, vi kender i dag, og så skal vi til at ændre lovteksten en gang til. Det var jo bedre, hvis der var en bestemmelse om, at man refererede til en beregningsrente, som havde reference til f.eks. obligationsrenten eller diskontoen, for så slap vi for at skulle ændre lovteksterne, fordi der står absolutte satser.

Så til selve det, der har givet en del bemærkninger, nemlig spørgsmålet om, hvilken rente man skal betale, hvis man skylder skattevæsenet penge. Skal man have den mulighed, at man kan tilbageholde betydelige beløb og så, når sidste frist er ved at udløbe, aflevere dem kl. 12 på forfaldsdagen på en check med det resultat, at man har kunnet operere med pengene i temmelig lang tid? Det synes vi ikke man skal kunne gøre, og derfor vil vort forslag være, at man indsætter en minimumsgrænse.

Efter vores opfattelse kunne man f.eks. sige: Alt under de 40.000 kr., som er nævnt i forvejen, er til en forholdsvis rimelig rente; men hvis man har et beløb på over 40.000 kr. – måske endda betydeligt over 40.000 kr. – stående derhjemme, skal man komme til at betale en betragtelig rente, og den må gerne være så høj, at vi slipper for det misbrug, ministeren henviser til i fremsættelsen.

Vi synes faktisk, det ville være to teknisk kloge forbedringer af forslaget, og skulle ministeren heroppefra eller under udvalgsarbejdet give tilsagn om, at man kunne se på det, kunne det godt være, vi endte med at stemme for lovforslaget, selv om det politiske i forslaget gør, at der hældes ½ mia. kr. mere ned i statskassen. Det er jo ½ mia. kr. mere til fædrelandets fordrærv, og det er jo ikke det, vi har det bedst med. Men ret skal være ret: Hvis man kan få det tekniske ordentligt på plads, bør vi også støtte forslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg er glad for, at flere ordførere har understreget, at det faktisk er et fornuftigt og – det mener jeg godt vi kan sige – velafbalanceret forslag. Jeg undrer mig over de ordførere, der har været imod det, og jeg vil foreslå de ordførere, som har meldt her ved førstebehandlingen, at de er imod, at de lige skal overveje, hvor bundne de vil føle sig af det under den udvalgsbehandling, der kommer.

Hr. Frank Aaen spurgte, om jeg ville oversende nogle oplysninger om, hvordan efterbetalingerne inden den 15. februar er forløbet, hvis vi ser det over en årrække. Jeg kan sige, at en af mine begrundelser for at fremsætte dette forslag er, at jeg for nogen tid siden bad Told- og Skattestyrelsen oplyse mig om, hvor mange der 3 år i træk havde indbetalt beløb, og hvor store beløbene var – selvfølgelig ikke med navns nævnelser, men kommune for kommune. Jeg vil i sagens natur meget gerne oversende de oplysninger til Folketingets Skatteudvalg, og så vil jeg blive lidt overrasket, hvis det er sådan, at der ikke er nogen af de partier og de ordførere, der har meldt negativt ud i dag, som får behov for at genoverveje forslaget.

Det er i øvrigt et forslag, som de partier, der har sagt nej her ved førstebehandlingen, normalt ville mene havde den rigtige balance. Man kan se, når man ser forslaget, at når forslaget er vedtaget, kan man indbetale 40.000 kr. i restskat inden den 1. juli uden nogen former for tillæg;

men hvis det er sådan, at man holder et beløb fra 0 kr. og opefter tilbage, får man et rentetillæg. Det vil sige, at der er en balance i forslaget. Vi giver en gulerod, vi giver et incitament til, at man et halvt år efter, at indkomståret er udløbet, kan indbetale beløbet.

Jeg ved ikke helt, om jeg lyttede rigtigt efter det, hr. Kim Behnke sagde, eller om jeg forstod hr. Kim Behnke rigtigt vedrørende spørgsmålet om rentetillæg. Hvis man betaler inden den 15. marts, er det sådan skruet sammen, at hvis man f.eks. betaler hele det beløb, man nu skylder, inden den 15. marts, vil man stadig blive friholdt for de 40.000 kr. Det er altså ikke sådan, at man skal kende beløbet nøjagtigt, selv om vi faktisk ved at flytte datoen fra den 15. februar til den 15. marts giver bedre mulighed for at lave en nøjagtig beregning, fordi det, at vi flytter datoen 1 måned, betyder, at vi kan stille en række oplysninger til rådighed, som vi har fået indberettet, og dermed give den enkelte revisor og skatteyder mulighed for at foretage en mere konkret og nøjagtig beregning.

Men hvis det er sådan, at man har regnet forkert, og det bliver sådan, at der er under 40.000 kr. tilbage at betale inden den 1. juli, er de 40.000 kr. stadig friholdt for renter. Det vil sige, at vi også her har forsøgt at se det fra skatteyderens synsvinkel, fordi vi ved, at der er en usikkerhed op til et vist beløb. Det tager vi hensyn til her og siger, det skal komme skatteyderen til gode, så hvis jeg hørte rigtigt med hensyn til i hvert fald den indsigelse, hr. Kim Behnke havde om tekniksiden i forslaget, mener jeg faktisk, at vi har forsøgt at tage højde for det.

Med hensyn til spørgsmålet om at have en varierende rente i forhold til obligationsrenteniveauet indeholder forslaget også elementer om det. Når vi ser på de renter af restskatten, der er til indbetaling i august, september, oktober, indregnes de i selvangivelsen eller forskudsangivelsen for året efter med faste procenter, og jeg vil gerne diskutere, om vi sammen med de ting, vi i øvrigt er i gang med, skal overveje, om det nu er hensigtsmæssigt. Jeg har ingen som helst følelser med hensyn til, om den ene eller den anden teknik er den mest rigtige.

Jeg mener faktisk, forslaget her alt i alt er ordentligt og velafbalanceret. Derfor tak til det forholdsvis store flertal, der har meldt positivt ud om det, og en anmodning om, at de, der har meldt negativt ud, lige overvejer, om de nu er

helt sikre på, at det vil være klogt at bruge den røde knap, når der skal stemmes om forslaget.

Jeg tror, man vil få meget svært ved at forklare det ude i forsamlingshusene, hvis man bliver konfronteret med, at man har stemt imod et forslag af den her karakter.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Ja, man skal passe på, at man ikke bliver for pædagogisk, særlig når man laver beløbssammenfald, sådan at man distraherer den, man spørger.

Det budskab, vi havde, var, at disse strandvejsryttere, som år efter år – som ministeren redegør for det – bliver ved med at komme med meget store beløb i efterbetaling, vil vi gerne have skal betale en rente, der måske oven i købet er højere end den, ministeren foreslår, hvorimod vi synes, at den almindelige, lille skatteborger, som har haft svært ved at overskue situationen i løbet af skatteåret, skulle have en lavere rente end den, ministeren foreslår, sådan at der er to rentesatser, og hvor man så lægger en beløbsgrænse.

Nu skal jeg nok lade være med at sige 40.000 kr. igen, for det kunne skabe forvirring, men det kunne så f.eks. være en beløbsgrænse på 100.000 kr. eller på 50.000 kr., hvor vi så siger: Alle, der er derunder, slipper med en relativt lav rente, men hvis man er oppe i de høje luftlag og bruger det her som en gratis kassekredit, skal man altså også betale den rente, der er på en kassekredit, uanset om den er hos skattevæsenet eller hos Unibank.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg må sige til hr. Kim Behnke, at jeg har svært ved at se, at vi kan fastsætte en lavere rente end 2 pct. for det, der ligger ud over de 40.000 kr. Den kan næsten ikke blive lavere.

Jeg vil også gerne forklare, hvorfor den er så lav: Hvis man tager fra midten af året og frem til 15. marts, som ville være det naturligt traditionelle, om jeg så må sige, så er det 2 pct. i forhold til 8½ måned, og det ville næsten være ublu lavt. Så når vi fastsætter den til 2 pct. for de 2½ måned, hænger det sammen med, at en del af dem, vi her taler om, faktisk først får skattegælden sent på året. Hvis det handler om eksempelvis en aktieavance eller en ejendomsavance, vil den lige så vel kunne indtræde i december som i januar eller juni, og derfor har vi taget hensyn også til den, der får skattebetalin-

gen eller den forfaldne skat sent på året, sådan at den pågældende ikke skal have en urimelig behandling. Derfor er procenten så lav som 2.

Jeg tror – med det kendskab, jeg har til hr. Kim Behnke, som jo er en af dem her i Folketinget, der godt kan regne procentregning – at vi ikke vil kunne blive uenige om, at det faktisk er overordentlig hensynsfuldt, og at det bliver svært at begrunde, at vi kan sætte det lavere end de 2 pct.

Så mon ikke vi skulle mødes inden tredjebehandlingen, så vi også kan få forslaget vedtaget med Frihed 2000's stemmer? Det ville jeg glæde mig over.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Der er ikke mere på dagsordenen.

Finansministeren (Mogens Lykketoft) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Ændring vedrø-

rende vederlag, eftervederlag og egenpension m.v.).
(Lovforslag nr. L 140).

Forslag til lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet.
(Lovforslag nr. L 141).

Medlemmer af Folketinget Ivar Hansen (V), Ole Løvig Simonsen (S), Henning Grove (KF) og Margrete Auken (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Ændring af folketingsvederlaget m.v.).
(Lovforslag nr. L 142).

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af folketingsbeslutning om statsrevisorernes valg og virksomhed. (Løn og pension).
(Beslutningsforslag nr. B 61).

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 8. december 1999, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 23.35
